

Начало > ... > Парични Искове > Налагане На Мерки По Обезпечение На Искове В Държавите От EC Ireland

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

 Ирландия

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви са различните видове мерки?

Различен вид временни мерки, които са достъпни в ирландските съдилища, са съдебните разпореждания. Съдебното разпореждане представлява съдебно решение, с което на дадена страна по иск се разпорежда да извърши или да се въздържа от извършването на някакво действие. Нарушаването на съдебното разпореждане представлява неуважение към съда и лицето, нарушило подобно разпореждане, може да бъде изпратено в затвора. Съдебното разпореждане може да бъде:

- i) постоянно,
- ii) за определен срок, или
- iii) издадено на временно основание в очакване на процеса по иска.

Ако ищецът е на мнение, че ответникът може да премахне или да унищожи важни вещи или документи, то тогава той или тя може да подаде искане *ex parte* до съда, за да издаде заповед „Anton Piller“, която представлява вид съдебно разпореждане, с което от ответника се изисква да разреши на ищеца да влезе в помещенията му, за да провери документи или други вещи и да изнесе всичко, което е притежание на ищеца. Ако ищецът е загрижен, че ответникът може да се разпорежда с всички или с определена част от активите му, и не е в състояние да удовлетвори иска на ищеца, ако той в крайна сметка спечели делото, ищецът също може да поиска от съда да издаде „съдебно разпореждане Mareva“ или заповед за замразяване на активи, с което на ответника не се позволява да се разпорежда с неговите или нейните активи в срока на действие на заповедта. Най-общо съдебното разпореждане Mareva не позволява на ответник, който се намира извън съответната юрисдикция, но чиито активи се намират в рамките на тази юрисдикция, да ги премести, докато делото не започне да се разглежда.

Когато ищецът е подал иск за определена парична сума, той или тя може да поиска от съда да издаде заповед, с която да разпорежи извършването на междинно плащане от страна на ответника за част или за цялата претендирана пред съда сума. Обратно, ответник, който е загрижен, че ако ищецът е губеща страна по иска, може да не е в състояние да заплати съдебните разноски на ответника, който успешно се е защитил в хода на производството, може да поиска съдът да разпорежи на ищеца да предостави обезпечение за разноските по производството, като заплати определена парична сума в съда. Ако в полза на ответника бъде издадено решение за „обезпечение за разноските“, ищецът няма да е в състояние да продължи с разглеждане на иска, освен ако не заплати в съда паричната сума, посочена в съдебното решение.

Висшият съд (The High Court) разполага също така с компетентност да постанови временни мерки в подкрепа на производство, което е в рамките на друга юрисдикция, ако това е уместно. Той може да издаде „международна обезпечителната заповед за запор и възбрана върху имущество“, която се

прилага по отношение на активи в рамките на друга юрисдикция, при наличие на опасения, че ответникът може да поиска да разпродаде активите си в опит да избегне съдебно решение срещу него или нея.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Повечето молби за съдебно разпореждане могат да се подават или в окръжния съд или във Висшия съд. Определен вид временни мерки обаче могат да бъдат разпоредени единствено от Висшия съд, като например решения за замразяване на активи, заповеди „Anton Piller“ или заповеди по отношение на производства, образувани в друга държава.

Страната, искаща временна мярка, трябва да подаде молба, придружена от клетвена декларация. В молбата трябва да са посочени всички съответни факти, особено ако молбата е подадена без да се уведоми ответната страна. В клетвената декларация трябва да бъде изложен и проектът за разпореждане, определящ какво точно се изисква от съда. По-подробна информация относно необходимите съдебни формуляри можете да намерите на уебсайта на [Службата на съдилищата](#).

Ако заявител за съдебно разпореждане успее да получи желаното разпореждане, той или тя ще трябва да се ангажира с така нареченото „задължение за обезщетяване“, в случай че той или тя в крайна сметка загуби делото, така че страната, срещу която е издадено разпореждането, да може да възстанови разноските, направени в резултат на разпореждането.

Молби за съдебно разпореждане могат да бъдат подадени *ex parte* или без да се уведоми другата страна, ако са налице основателни причини да се действа по този начин. Такива молби могат да бъдат подадени, преди да се образува производството, ако е налице определена неотложност по отношение на положението на ищеца. [За неокончателни или временни мерки в търговския съд, вж. наредба 63А, правило 6, параграф 3 от [Правилника на върховните съдилища](#) от 1986 г.].

2.2 Основни условия

Съдилищата имат право на преценка при определяне на това, дали да издадат временно съдебно разпореждане или не, и ще издадат такова разпореждане, когато се установи, че е законосъобразно и подходящо [наредба 50, правило 6, параграф 1 от [Правилника на върховните съдилища](#) от 1986 г.]. Когато решава дали е подходящо да постанови временно съдебно разпореждане, съдът следва да определи:

- i) дали е налице въпрос относно добросъвестност, който да бъде определен.
- ii) дали присъждането на обезщетение или компенсация би било подходящо правно средство за защита, ако на заявителя е било отказано издаването на временносъдебно разпореждане, а впоследствие е успял да спечели делото.
- iii) къде се намира балансът на изгодите при определянето на тези въпроси.

Първото изискване е, че заявителят трябва да докаже, че е налице справедлив въпрос, във връзка с който да се образува дело. Това е сравнително лесно да бъде направено от заявителя, но през последните години се оказва по-трудно за удовлетворяване, когато съдебната мярка, която заявителят търси на този етап от производството, е съдебно разпореждане, с което другата страна се задължава да извърши нещо. В този случай органите разясняват, че заявителят трябва да докаже, че са налице сериозни аргументи и доказателства в негова полза, с които е вероятно да спечели делото в съда.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Съдебни разпореждания могат да бъдат поискани по редица причини, включително: за да се попречи на дадена страна да разработва или използва земя в нарушение на условията за планиране, или

споразумения, позволяващи претърсване на имот и изнасяне на вещи, да се принуди работодател да продължи да плаща на служител, или да се попречи на работодател да назначава нови служители в очакване на изхода от спора. Ако бъде издадено разрешение за замразяване на активи или разпореждане от вида „Mareva“, то тогава страната, по отношение на която е издадено, не може да се разпорежда с активите си по начин, който би бил несъвместим със съдебното решение. Така например може да му/й бъде позволено да изтегли от банкова сметка еднократна сума, без това да понижи стойността на активите му/й под определен размер до момента на пълното приключване на производството.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Ако някоя от страните наруши временната мярка, действията на това лице могат да се разглеждат като неуважение към съда и то може да бъде изпратено в затвора, може да му бъде наложена глоба или може да се конфискуват активите му. Началната страница на разпореждането следва да съдържа „наказателно постановление“, в което на адресата да се посочват възможните последствия от нарушаването на условията по съдебното разпореждане. По същия начин, ако трето лице несъзнателно помага на ответника при разпореждане с активи, които подлежат на решение за обезпечаване, то това лице също може да бъде обвинено в неуважение към съда. В резултат на това на всяка заинтересована трета страна се връчва копие от решението за обезпечаване, например на управители на банки, счетоводители и адвокати, които са ангажирани или действат в услуга на страната, по отношение на която е издадено разпореждането.

Всеки договор, сключен в нарушение на съдебното разпореждане, е незаконен и ще бъде неприложим от страна, която е уведомена за наличието на разпореждането. Въпреки това собствеността все пак може да бъде прехвърлена въз основа на незаконен договор, а след като такъв договор бъде представен, обикновено не е възможно възстановяване на прехвърленото имущество и в този случай единственото правно средство за защита, с което разполага ищецът, е присъждането на обезщетение.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Обикновено съдебното разпореждане е валидно до приключване на съдебния процес (неокончателно съдебно разпореждане). Ако временното разпореждане е издадено, без да е уведомена ответната страна, то ще е валидно за ограничен срок, след което ще е необходимо друго съдебно разпореждане.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Да. Ответникът или всяка друга страна, засегната от издаването на временно съдебно разпореждане, може да подаде по всяко време искане до съда за промяна или за прекратяване на разпореждането. Страната, която иска да оспори съдебното разпореждане, трябва да уведоми за молбата си адвоката на другата страна. Съдът може да прекрати съдебно разпореждане, когато ответникът може да докаже, че то не е трябвало да бъде постановено от самото начало, че са налице значителни промени в обстоятелствата от издаване на разпореждането или когато се установи, че така е законосъобразно и справедливо. Както бе посочено по-горе, съдът може да поиска от страната, която иска съдебно разпореждане, да заплати в съда така нареченото „задължение за обезщетяване“, така че, ако в крайна сметка загуби делото, страната, срещу която е издадено разпореждането, да може да разполага с известна защита по отношение на разноските, направени в резултат на разпореждането.

Последна актуализация: 16/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.